

Förordning om fiskemöjligheter i Västerhavet 2017

2016/17:FPM29

Näringsdepartementet

2016-11-28

Dokumentbeteckning

KOM (2016) 698

Förslag till rådets förordning om fastställande för 2017 för vissa fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för fiskebestånden i Västerhavet

Sammanfattning

Begränsningar av fångst och fiskeansträngning fastställs årligen genom olika förordningar för Östersjön, för Svarta havet, för djuphavsarter (vartannat år) och för Västerhavet. Förslaget innehåller förslag på fångstbegränsningar för EU:s autonoma kvoter. Av dessa föreslås kvotökningar för 42 bestånd som bedöms vara i gott skick samt förslag på minskningar för 28 bestånd för vilka hälsotillståndet bedöms vara sämre. Kommissionen föreslår även ett antal oförändrade fiskemöjligheter som främst gäller bifångster och arter med låga fångstnivåer eller lågt ekonomiskt värde. De fiskemöjligheter som förhandlas med tredje länder saknas än så länge i förslaget. Likaså saknas de kvoter som omfattas av infasningen av landningsskyldigheten under 2017. Dessa kommer att föras in allt eftersom förhandlingar med tredje länder och regionala fiskeriorganisationer är klara samt när vetenskaplig rådgivning från det vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittéen för fiskerieringen (STECF) är tillgänglig om de fångster som omfattas av landningsskyldigheten. Regeringen har inga invändningar mot de förslag som har presenterats.

1.1 Ärendets bakgrund

Begränsningar av fångst och fiskeansträngning fastställs årligen genom olika förordningar för Östersjön, för Svarta havet, för djuphavsarter (vartannat år) och för Västerhavet. Vid jordbruks- och fiskerådet i december beslutas som regel totalt tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter för nästkommande år för bestånden i Västerhavet. Eftersom många kvoter delas med länder som inte är medlemmar i EU föregås beslutet av ett omfattande förhandlingsarbete med olika tredje länder, bl.a. Norge, Färöarna, Island, Grönland och Ryssland. Dessa förhandlingar omfattar bl.a. svenska fiskemöjligheter för gemensamt förvaltrade bestånd som torsk, sej, kolja, vitling, rödspätta, sill, makrill och blåvitling. Unionen har också fiskemöjligheter genom partnerskapsavtal i olika tredje länder samt på internationellt vatten genom olika regionala fiskeriförvaltningsorganisationer. Resultaten från dessa förhandlingar förs i regel in i kommissionens förslag till förordning som beslutas om i december. Förslagen täcker således dels de bestånd i Atlanten, Nordsjön och Medelhavet för vilka unionen autonomt fattar beslut om nyttjandenivån, och dels fiskemöjligheter som härrör från regionala fiskeriförvaltningsorganisationer eller som förhandlas fram i samråd olika tredjeländer. Förslaget presenterades den 28 oktober 2016.

1.2 Förslagets innehåll

Förslaget följer kommissionens årliga policymeddelande (COM(2016) 396 final) enligt följande principer:

Bestånd med vetenskaplig rådgivning för MSY

För 2017 har kommissionen för avsikt att fortsätta basera förslagen på vetenskaplig rådgivning om värden för maximal hållbar avkastning i den mån de finns sådan rådgivning och tills nya fleråriga förvaltningsplaner finns på plats. För att MSY ska kunna uppnås senast till 2020 avser kommissionen förslå att fiskemöjligheter sätts på MSY-nivåer redan 2017. Om det finns särskilda socioekonomiska konsekvenser för berörda flottor kan kommissionen dock tänka sig föreslå en gradvis anpassning till MSY till senast 2020. I de fall fleråriga förvaltningsplaner finns som är förenliga med MSY-målen ska dessa följas. För Östersjön förutses fiskemöjligheterna fastställas enligt den nya flerartsplanen för de bestånd som omfattas av planen. För bestånd som delas med tredje länder ska kommissionen försöka uppnå överenskommelser med dessa länder samt i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer om att följa MSY-målen i den gemensamma fiskeripolitiken.

För bestånd där det inte finns vetenskapliga råd om MSY men där det finns förhållandevis mycket data för att ange tillnärmelse till MSY avser kommissionen föreslå nivåer baserade på bäst tillgängliga rådgivning enligt samma förfarande som för bestånd där vetenskaplig rådgivning finns för MSY.

Bestånd som bedöms vara stabila

För bestånd som saknar data men som bedöms vara stabila har rådet kommissionen enats om att bibehålla fiskenivåer oförändrade så länge det inte finns vetenskapliga indikationer som talar för en anpassning. I allmänhet gäller detta bifångster och arter med låga fångstnivåer eller lågt ekonomiskt värde.

Bestånd som saknar biologisk rådgivning

I avsaknad av biologisk rådgivning förordar kommissionen att försiktighetsansatsen ska tillämpas.

TAC:er som omfattas av landningsskyldigheten

För fiskemöjligheter som omfattas av landningsskyldigheten ska TAC anpassas till fångster snarare än landningar utifrån en fall till fall bedömning. Behovet av denna anpassning kommer att bedömas utifrån Internationella havsforskningsrådets (ICES) råd om fångster och på vilka övriga åtgärder som införts i utkastplanerna så som de minimis och mellanartsflexibilitet. Vid behov kommer ICES ombes inkomma med kompletterande rådgivning bl.a. om det finns brist på data avseende utkastnivåer. TAC:er som delas med tredje länder blir föremål för förhandlingar om TAC-anpassningar. Samtliga anpassningar måste dock vara förenliga med MSY-målen in den gemensamma fiskeripolitiken och ska inte bidra till en ökning av fiskedödlichkeit.

De fiskemöjligheter som presenteras i förslaget är de förslag för vilka EU fattar beslut autonomt. Av dessa föreslås kvotökningar för 42 bestånd som bedöms var i gott skick samt förslag på minskningar för 28 bestånd för vilka beståndsstatus bedöms vara sämre. Kommissionen föreslår även ett antal oförändrade fiskemöjligheter som enligt policymeddelandet i allmänhet är bifångster och arter med låga fångstnivåer eller lågt ekonomiskt värde. De fiskemöjligheter som förhandlas med tredjeländer saknas än så länge i förslaget. Likaså saknas de kvoter som omfattas av infasningen av landningsskyldigheten under 2017. Dessa kommer att föras in allt eftersom förhandlingar med tredje länder och regionala fiskerierorganisationer är klara

samt när vetenskaplig rådgivning från STECF är tillgänglig om de fångster som omfattas av landningsskyldigheten.

2016/17:FPM29

Under 2017 kommer EU att fortsätta med infasningen av landningsskyldighet för det demersala fisket. Infasningen sker i enlighet med de gemensamma rekommendationer som lämnats av olika regioner. För Nordsjön innebär det att infasningen sker redskapsvis. Vissa av kvoterna kommer därför att anpassas för att återspegla att vissa fångster från och med årsskiftet ska föras i land. För Nordsjön kommer de kvoter som huvudsakligen berörs av landningsskyldigheten fastställas tillsammans med Norge. Det rör torsk, kolja och vitling. Av de fiskemöjligheter som EU beslutar om autonomt i Nordsjön är det främst äkta tunga som fasas in i landningsskyldigheten för 2017.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik är ett fullständigt harmoniserat politikområde.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Förslaget har inga budgetära konsekvenser för statsbudgeten. Förslaget bedöms inte heller påverka Europeiska unionens budget.

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringens övergripande målsättning är att förvaltningsåtgärder ska beslutas i linje med den reformerade gemensamma fiskeripolitikens mål och principer. När det gäller fiskemöjligheter anser regeringen således att det är angeläget att nå målen om maximal hållbar avkastning, att reformens mål om landningsskyldighet möjliggörs och att den vetenskapliga rådgivningen är grunden för besluten. För att uppnå detta anser regeringen att förvaltningsplaner och förvaltningsstrategier är viktiga verktyg och att det är viktigt att fortsätta arbetet med att se över de planer och strategier som är inaktuella.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Medlemsstaterna har hittills endast lämnat preliminära generella synpunkter på förslaget i rådet. Flera stater har gett uttryck för behovet att inom de ramar som ställs i den gemensamma fiskeripolitiken tillämpa en mer gradvis anpassning mot MSY-målet samt att bestånd för vilka det saknas data ska hanteras från fall till fall.

Institutionerna har inte uppgett några ståndpunkter.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Förslaget har inte remitterats.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Artikel 43.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Kommissionen anger att förslaget omfattas av unionens exklusiva befogenhet i enlighet med artikel 3.1 d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig. Kommissionen anger vidare att förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen. Regeringen delar kommissionens bedömning.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Förslaget kommer att diskuteras i rådsarbetsgruppen under november och december 2016 med målsättningen att rådet ska nå en politisk överenskommelse vid Jordbruks- och fiskerådet den 12-13 december 2016.

4.2 Fackuttryck/termer

TAC: Total Allowable Catch; Maximal tillåten fångst

Kvot: Kvoten är den del av TAC som en medlemsstat tilldelats enligt en fast fördelningsnyckel

MSY: Maximum Sustainable Yield; Maximal hållbar avkastning

ICES: Internationella havsforskningsrådet

STECF: Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen

